

Dumnezeu, Hristos și omenirea

Duminică 31 martie

1. O RELAȚIE DIVINĂ

a. Descrieți relația pe care a avut-o Hristos cu Tatăl (a) înainte ca El să vină în lume și (b) când era în lume. Ioan 1:1, 14; Filipeni 2:5-8; Ioan 17:5.

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. (Ioan 1:1).
Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl. (Ioan 1:14).

Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. (Filipeni 2:5-8).

Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea. (Ioan 17:5).

b. Cum au arătat Hristos și Dumnezeu, Tatăl, profunzimea relației dintre ei? Ioan 8:29; Matei 17:5.

Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.” (Ioan 8:29).

Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!” (Matei 17:5).

Luni 1 aprilie

2. PLANUL CREATORULUI

a. Cu ce scop a creat Dumnezeu acest pământ? Isaia 45:18. Când și cum se va împlini scopul inițial al lui Dumnezeu? Psalmii 37:29; 2 Petru 3:13.

Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: „Eu sunt Domnul, și nu este altul! (Isaia 45:18).

Cei neprihăniți vor stăpâni țara și vor locui în ea pe vecie. – (Psalmii 37:29).

Dar noi, după fșăgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. (2 Petru 3:13).

b. Ce atitudine are Dumnezeu față de cei care răspund sugestiilor Sale? Psalmii 145:18, 19; Isaia 49:14-16.

Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima. El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă. (Psalmii 145:18, 19).

Sionul zicea: „M-a părăsit Domnul și m-a uitat Domnul!” Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecele ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita

cu niciun chip: Iată că te-am săpat pe mâinile Mele, și zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei! (Isaia 49:14-16)

c. Descrieți atitudinea care o vor avea cei care răspund dragostei lui Dumnezeu așa cum este ea descoperită în Hristos. 1 Ioan 4:19, 9-11.

Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi. (1 Ioan 4:19).

Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. (1 Ioan 4:9-11).

Marti 2 aprilie

3. RELAȚIA LUI DUMNEZEU CU OMENIREA

a. Cum suntem binecuvântați prin relația noastră cu Dumnezeirea? Matei 7:7-11. Ce dovadă ne-a dat Dumnezeu că ne iubește și că este preocupat de bunăstarea noastră? Iona 4:2 (u.p.); Mica 7:18.

Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate i se deschide. Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru care este în ceruri va da lucruri bune celor ce I le cer! (Matei 7:7-11).

... Căci știm că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și că Te căiești de rău! (Iona 4:2).

Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? – El nu-Și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea! (Mica 7:18).

b. Ce este Dumnezeu gata să facă în favoarea membrilor familiei omenesti în ciuda stării lor decăzute? Matei 6:25-30.

De aceea vă spun: nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? (Matei 6:25-30).

c. Cine îi ajută pe bărbați și femei să aibă relații bune? Galateni 5:22, 23; 2 Petru 1:3-7.

Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftei. Împotriva acestor lucruri nu este lege. (Galateni 5:22, 23).

Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă. De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. (2 Petru 1:3-7).

Miercuri 3 aprilie

4. DUMNEZEU SE RAPORTEAZĂ LA NEVOILE OAMENILOR

a. Din ce cauză au plecat Agar și fiul ei în deșert? În ce fel a răspuns Dumnezeu la nevoile lui Agar și ale fiului ei? Genesa 21:9-11, 17-20.

Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam, egipteanca Agar. Și a zis lui Avraam: „Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.” Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său. (Geneza 21:9-11).

Dumnezeu a auzit glasul copilului; și Îngerul lui Dumnezeu a strigat din cer pe Agar și i-a zis: „Ce ai tu, Agar? Nu te teme, căci Dumnezeu a auzit glasul copilului în locul unde este. Scoală-te, ia copilul și ține-l de mână; căci voi face din el un neam mare.” Și Dumnezeu i-a deschis ochii și ea a văzut un izvor de apă; s-a dus de a umplut burduful cu apă și a dat copilului să bea. Dumnezeu a fost cu copilul, care a crescut, a locuit în pustiu și a ajuns vânător cu arcul. (Geneza 21:17-20).

b. Cu privire la relațiile personale, ce principiu este demonstrat în istorisirea cu femeia prinsă în adulter? Ioan 8:10, 11. Cum a recunoscut Isus demnitatea ființei umane? Luca 15:1, 2.

Atunci S-a ridicat în sus; și, când n-a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, Isus i-a zis: „Femeie, unde sunt părașii tăi? Nimeni nu te-a osândit?” „Nimeni, Doamne”, I-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: „Nici Eu nu te osândesc. Du-te, și să nu mai păcătuiești.” (Ioan 8:10,11).

Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte. Și fariseii și cărturarii cărteau și ziceau: „Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.” (Luca 15:1, 2).

c. Care este făgăduința făcută de Dumnezeu fiecărei persoane care se încredințează purtării Sale de grijă? Zaharia 2:8; Isaia 49:15, 16; Matei 10:29, 30. Atunci când ne încredințăm viețile lui Dumnezeu, cum putem fi siguri că agenții cerești ne vor proteja? Ioan 10:28, 29.

Căci așa vorbește Domnul oștirilor: „După slavă M-a trimis El la neamurile care v-au jefuit; căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui. (Zaharia 2:8).

Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecului ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip: Iată că te-am săpat pe mâinile Mele, și zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei! (Isaia 49:15, 16).

Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați. (Matei 10:29, 30).

Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. □ ²⁹ Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. (Ioan 10:28, 29).

Joi 4 aprilie

5. RELAȚIA IDEALĂ

a. Care este voința lui Dumnezeu față de noi cu privire la relațiile noastre cu cerul? Ioan 3:16, 17; 17:3, 22.

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. (Ioan 3:16, 17).

Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu. (Ioan 17:3).

Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una (Ioan 17:22).

b. Atunci când experimentăm binecuvântările unei relații cu Dumnezeu, ce ne va determina aceasta să facem? 1 Corinteni 9:16; 2 Corinteni 5:14, 15.

Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s-o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia! (1 Corinteni 9:16).

Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei. (2 Corinteni 5:14,15).

